

SIMOR ANDRÁS

Komorgó dalok

Versek

BUDAPEST – 2021

Z-füzetek/163

**A sorozatot szerkeszti
SIMOR ANDRÁS**

© Simor András, 2021

„Öröm, öröm egyre megy?
Tépelődik szakadatlan.
Él, vagy épp csak éldegél?
A párja a föld alatt van.

Komorgó dal mire jó?
Lelke olykor bűvó katlan.
Eszik, iszik, mosolyog.
Emlékezik szakadatlan.”

Letölthető:

[\[PDF formátumban \]](#) [\[EPUB formátumban \]](#)

IMA

Hová lett a feleségem,
hová szökött Dobos Éva?
Mi hátra van életemből,
az életem maradéka.

Mi hátravan életemből,
az életem maradéka.
Hová lett a feleségem,
hová szökött Dobos Éva?

KÉTSOROS

Meghalt valaki. Nem. Megölték.
Ne adjuk meg magunkat önként.

EMLÉKVERS

Bánatba, magányba
agy, szív belevénül.
Mit ér a karácsony
Dobos Éva nélkül?

KÉRDÉSEK

Ki volt Buchwald Margit?
kérdézi Strausz Ármin,
ki nem lepődik meg
jón, rosszon, se bármin.

Mért nem emlékszem rá,
fényképét se látom,
talán sohasem volt
ezen a világon?

Neje Strausz Ernőnek,
aki az apám volt,
a kereskedő úr,
rabként házat ácsolt.

Vége itt a versnek,
több kérdésem nincsen.
Pusztulj el, ezt kérem,
irgalmatlan Isten.

ÜVÖLTŐ SZONETT

Goda sokáig nem tudott
örülni semminek sem.
„Majd örülök – gondolta volt –
egy szabad Budapesten.”

Akkor Gergely Sándor se szólt,
óra is várni kellett.
Itthon a csöndre volt nagy ok.
Ők semmit sem feledtek.

Hitler, Szálasi hova lett?
Hova lesz holnap Orbán?
Élni fog a megvert sereg.

Kinek szó kifér torkán,
ma azt kiáltsa: „Nem lehet!”
Pusztuljon, aki ocsmány.

SZONETT A HELYZETRŐL

Voltam Strausz András Ármin,
de Simor lett belőlem,
ki nem dühöng már bármin,

csak azon: ég nem dörren.

Bizony, sovány a vádlim,
s hogy rímem kiköhögjem,
arra vajon ki vár kinn,
nem él Tabák, és ő sem,

ki megbírálta versem,
így ítélve felettem,
igaz, szófukar módon.

Tercinám vele zárom,
Éva a másvilágon
így szól: „Szonetted ódon.”

ÖRDÖGIMÁDÓ

Devla, devla, ne verj meg,
bár ördög vagy, szeretlek!

MENÜ

Neo-Ferro-Folgamma
Panangin, Duodárt.
Zsuzsa tasakba rakja,
lenyelem, mit se árt.

Hogy használ, fene tudja.
Jobb volna borjúpörkölt,
aztán aranygaluska,
míg el nem visz az ördög.

GÁBOR ANDOR OLVASÁSOKOR

*Az én hazám gazembernek
Bordélyá, bűnök óla;
Az én hazámon átok ül
És nem tud tenni róla;*

Az én hazámnak mintha ma
csont akadna meg torkán,
nem is csont, a csontnak neve

írjuk le ide: Orbán.

Keresztneve is van neki,
s kínra kín, kín a kútból –
ideírom keresztnevét,
a keresztneve Viktor.

KÉRDÉS

Ejnye, bejnye
szedte-vedte
Simor úr!
Mit morogjak
ma vagy holnap
simorul?

Pislog kedvem,
van mit ennem,
így igaz.
Eszem, iszom,
bizony, bizony.
Van vigasz?

Évátlanul
élni tanul,
aki él.
Óriz borút,
nem szomorúbb
senkinél.

Ejnye, bejnye,
szedte-vedte
Simor úr!
Mit morogjak
ma vagy holnap
simorul?

HALLGASS, KABÓ

Rút délután,
rímek jönnek,
de azután elköszönnek.

Kabóca nyög,
Nincs már Negri.

Lehet-e őt
elfeledni?

Macskátlanul
élni minek?
Az ősz lehull,
jön a hideg.

Télre tavasz,
a fű kinő.
Sovány vigasz
a szép idő.

Kis sirató,
nem több, ennyi.
Hallgass, Kabó,
menjünk enni.

JÉZUS MONDJA

Ez itt a Golgota.
De kik visznek oda?
Ez itt miféle nép,
gonosz parancsra lép!
Hova, hova, hova?
Mit akarsz, Jehova?

KÖNYÖRGŐ

Majd ha elhagy a poézis,
csak azért is, csak azért is,
kiabálom mégis, mégis,
hiszen éltem én is, én is,
verset mondok, ez nem fétis,
érti gazdag is, szegény is,
fiatalember és vén is,
mert a refrén: csak azért is,
maradj énvelem, poézis!

KEZDET ÉS VÉG, VALAKI MONDJA

Horthy vagy Orbán?

Egykutya. Döglöm.
Olyan az élet,
akár egy börtön.

TŰNŐDÉS

Már délután van
jön a vecsernye
lehet aludni
milyen szerencse

Nincs ájtatosság
templom pap nem kell
jöjjön a holnap
a korareggel

Peti ma felhív
holnap jön Ági
lehet lehet még
valamit várni

Mit tegyek kérdem
mi dolgom itt lenn
csak Kabó nyávog
egyetlen kincsem

Napom nagy részét
ővele töltöm
mert Éva nincs már
többé e földön

Ki tudja hol van
ki tudja hol jár
talán a Marson
unottan kószál

ISTENTAGADÓ

Kiben hiszek, kiben nem?
Én nem hiszek Istenben.

...

¿En quién creo, en quién no?
En el Dios no creo yo.

NÉGYSOROS

Éva nagyon hiányzik.
Sokszor álmodom róla.
Mit kezd az életével,
aki álmának foglya?

SZONETT ODATÚLRA

Irigykedem mindenkire,
kinek párja él, mióta
Éva a túlvilág foglya,
és többé nem jöhet ide.

Nincsen már velem senki se,
agyamban a nemlét horga,
háló a halat szipogja,
kopoltyújának nincs vize.

Jön a tercina, ez szonett.
Meglátogat, ki odalett?
Az álom hazug, mit se ér.

Ostobaság, emlékezet!
Ő odalett, ő odalett!
És többé vissza sose tér.

KÖZÖS GYÁSZ

Kabó nyávog, mert nem találja Negrit,
vagy én nyávogok, mert nem látom Évát?

HULLA STRÓFA

Hová legyek, hová legyek,
röpködnek rajtam a legyek,
és bőrömön kövér foltok,
mert haldoklok, mert haldoklok.

NÉGYSOROSOK MAGYARUL, SPANYOLUL

Az undorító Halál,
mindenkire rátalál,
nem segít a sírás, vigasz,
mert csak a koporsó igaz.

La Muerte, la fea,
a todos nos encuentra,
en vano suena palabra, laúd,
no existe nada, sólo ataúd.

ADY HÍVOGATÓ

Olvasom Adyt,
a verse vadít:
vágyunk nem lohad,
száguld a vonat.

Miféle zene,
ilyen kellene,
ébredjen hamar,
aki még magyar.

Ő jöjjön ide,
még most, izibe,
olvasom Adyt,
a verse vadít.

Csinszka dala szól
messze, valahol,
és idáig ér,
hömpölyög az Ér,

hatalmas folyó,
büszke, áradó,
erős, drága víz,
óceánba visz.

SZONETT

Hiányzik Buchwald Jolán,
nagyon hiányzik nekem.
Nagynénémet keresem,
nélküle üres szobám.

Húgát várta haza ő,
húga volt az én anyám.
Dachauban halt meg talán,
hol nem őrzi temető.

Strauszból Simor lettem én,
véget is ér a szonett.
Tercinába bújt remény

optimizmust rejteget.
Befejezem, vége ez,
Lélek, lélek, védekezz!

KÖZÖS GYÁSZ

Negri a földben, azóta
Kabó sí-rí, mintha szólna,
hol van Negri, csak ezt kérdi,
miákolja, de ki érti,

ki érti őt, talán én, ha
azt álmodom, itt van Éva,
de nincs senki a szobában,
egyedül fekszem az ágyban.

Lehet még telefonálni,
felel Peti, felel Ági,
de csak Kabó ért meg engem,
együtt sírunk mind a ketten.

Simogatom, némán néz rám,
hol van Negri, hol van Évám,
várjuk, várjuk a nap végét,
és úgy teszünk, mintha élnénk.

NÉGYSOROS KÉT KÉRDÉSEL

Ejnye no, ejnye no,
miért télen hull a hó?
Miért nyáron süt a Nap,
fejemre kell-e kalap?

FÉLELEM

Várkapuból egy vitéz
az ellenségre kinéz.
Mennyi, mennyi katona,
hová fussak, jaj, hova?

Rút kelepce ez a vár,
hol a halál megtalál.
A fene hozott ide,
messze innét, messzire!

KÉT STRUFLI A VISSZAÚTRÓL

Ki tud szólni ügyemben?
Vagyok szólni ügyetlen.
Vajon van még ügyem lenn?
Virág voltam, rügy lettem.

Ez itten a visszaút.
Nem találok kiskaput.
Hová kerül, aki fut?
Ez itten a visszaút.

ÁDÁM KÉRDEZI

Évátlanul, Évátlanul,
hajó megáll, rév ha lapul,
kikötő sincs, semmi sincsen,
Sátán lett az Atyaisten.

Nincs Mennyország, csak Pokol van,
főni, főni rút Pokolban,
a halandó félve lapul,
Évátlanul, Évátlanul.

Azt kérdezi Ádám, Ádám,
hova viszel engem, Sátán,
ez a semmi hogy alakul,
hogyan éljek Évátlanul?

J. A. VERSÉT FOLYTATVA

*Tiszta szívvel betörök,
ha kell, embert is ölök,
elvisznek az ördögök,
nem akármilyen dögök.*

Lógok majd egy zsinegen,
fáj a nyakam, idegem,
hát azt mondd ridegen,
ki magának idegen,
hamarost így végzi be,
mi kéne még éltibe,
tányérjára vén csibe,
némi krumpli még ide,

hisz amíg él, falni kell,
utána meg halni kell,
táncra kelni majd, kivel,
odaút akárkivel.

Gyertek, jertek ördögök,
sokszarvú, kedves dögök,
majd veletek betörök,
ha kell, embert is ölök.

TABÁK ÜZENETE, HÁROM VERS

A senkik senkije volt.
Horthyról írta a holt,
az egykori jóbarát.
Én csak ismétlem szavát.
Ideírom a nevét is.
Tabák. Tobak mondtam mégis.
Horthyról üzen a holt,
A senkik senkije volt.

*

Tabákom, Tobakom,
fájdítom kobakom,
neked amit írtam,
Jutkádnak olvasom,
holnapunk hol vagyon,
holnapunk hol vagyon?
Fájdítom kobakom,
Tabákom, Tobakom.

*

Egy, kettő, három,
holnapunk várom,
téged szólítlak,
halott barátom.

KESERGŐ, ISMÉT

Che Guevara, Che Guevara,
nevedet mondjuk hiába,
mert hencegve, mert hencegve,
nyakig merülünk a sárba.

Jahve úrnál, aki nincsen,
szólj miértünk, Che Guevara!

HANGYAEMBER SIRATÓJA

Hol van, aki nincsen?
Keresi, ki él még.
Csak amikor meghal,
felejt mindent végképp.

Aki nincsen, nincsen.
Mért kérdezed, hol van?
Nappal a Napban él,
éjszaka a Holdban.

Őt keresem egyre,
visszavárom, vissza.
Mikor eszem, mikor
szám a szörpöt issza.

De Ő nincsen, nincsen.
Gyötrelmes leírni.
Szemem bölcsebb nálam,
állandóan sír, rí.

Segíts rajtam, Jézus,
Jehova, ki nem vagy!
Él az ember, pedig
lelke, szíve megfagy.

Azt kérdezem egyre,
hol van, aki nincsen?
Dögölj meg az égben

undorító Isten!

Múlnak percek, órák,
szerdára csütörtök.
Él a hangyaember,
vinné el az ördög.

Nyomorult golyóbis,
mit keresek itt lenn?
Másutt kéne lenni,
mert Ő nincsen, nincsen.

ARS POETICA, RÖVIDEN

Hiányzik Györe, Ladányi,
most nekem kell kiabálni,
sokat, sokat, jó hangosat.
Meghallja majd, ki nem süket.
Míg magyar hon el nem rohad,
védeni az igaz ügyet.

NÉGYSOROS

Új Csák Máték tobzódnak itt,
szegénynek deres, bitófa.
Mátyás király kellene és
fejeket levágni Dózsa.

POEMA DE CUATRO VERSOS

Nuevos Máté Csák se reinan aquí,
Y para los pobres horca.
Se necesita el rey Matías y
cortar las cabezas Dózsa.

NAPLÓ VAGY LITÁNIA

Hosszú egy nap egyedül,
ha a magány hegedül,

sétál az ember, leül,
napozik, képe lesül.

Már nem tudja, mit tegyen,
igyon-e, avagy egyen,
mondogassa: egyedem-
begyedem, nincs kegyelem.

Hívja lányát, vagy fiát,
megkérdezik, mit csinált,
nem történtek galibák,
még a macska sem pisált.

„Hát jó napod volt, apa”,
„Szia, drága nagypapa”,
„ $\frac{1}{2}$ 4-re érünk haza”,
„Nem megyünk sehova ma.”

Eltelik a délután,
és mi lesz $\frac{1}{2}$ 4 után,
kérted magad bután,
egy rímszó marad: urán.

Sugározni volna jó,
vagy úszni, mint egy hajó,
kiabálni: „halihó”,
messzire zeng ez a szó.

Vagy felhívni valakit,
azt kérte: „no de kit?”
utáld verssoraid,
szemüved megvakít.

Kabó nyávog és leül,
még szőre is öregül,
hosszú egy nap egyedül,
ha a magány hegedül.

DÉLUTÁNI OPTIMIZMUS

Kit hívjak fel, Ipszilont,
Ikszet, ha Tabákot
többé már nem hívhatom?
Nincsenek barátok.

Sétálni se indulok,
nem veszek kabátot.
Lassan múlik a napom.

Nincsenek barátok.

Senkit se sértegetek,
neveket se mondok.
Haragudni egyszerű,
többnyire bolondok.

Filmet nézek, de unom,
untatnak a dolgok.
Mifélek? Ennyi elég.
Mást már nem is mondok.

½ 6 Késő délután,
már Derrick is untat.
Mit tegyek, hát búsulok,
adom fejem bűnnek.

De sebaj, lesz holnap is,
vele új hét, új nap.
Nem vagyok oly dőre, hogy
búbánatba hulljak.

Írok inkább, verselek,
versezetbe rím kell.
Legvégül némi kiút,
másképp mi se stimmel.

Ez a nyolcadik szakasz,
sehol semmi gikszer.
Bátornak kell lenni most,
lássuk, hogy ki mit mer.

Ki poéta, verset ír,
bújjék más a sírba!
Sokat kibír a papír,
pördül, mint a hinta.

Itt hát az új szocreál,
Simor András írta.
Van benne némi derű,
és nem irka-firka.

TÁTOGÓ IMA SZÁRAZSÁG IDEJÉN

Vizecske ess,
legyél kegyes,
mert ami van,
rémületes.

Víz kéne sok
szegény halnak,
víz nélkül a
halak halnak.

ORBÁNIZMUS

Oda a remény,
tobzódik a rém.
pusztul a szegény,
se lány, se legény.

PESSZIMIZMUS

Lakásomban semmi vagyon,
ne üssetek engem agyon,
de ha igen, azt is hagyom.

VÉGNAPOK

Ki van még a Földön?
Pörög a golyóbis.
Holnapra elpusztul
a rossz is, a jó is.

ÖREGSÉG

Megy az utcán,
milyen szép nő!
Az erkélyről
nézem. Késő.

Verset viszont
írok róla.
Poétának
ez a dolga.

WOODY ALLEN

Hold pörgeti leveleit.
Woody Allen filmje ez.
Másképp történik már megint.
Mindig, mindig, érdekes!

KOMORGÓ

Kinek van lánya, fia,
de párja a föld alatt van,
hiába él, éldegél,
nem leli örömét abban.

Szépek, jók az unokák,
de a világ égő katlan,
legbelül nem mosolyog,
mert a párja föld alatt van.

Öröm, öröm egyre megy?
Tépelődik szakadatlan.
Él, vagy épp csak éldegél?
A párja a föld alatt van.

Komorgó dal mire jó?
Lelke olykor bűvő katlan.
Eszik, iszik, mosolyog.
Emlékezik szakadatlan.

RADNÓTI

Milyen kor volt! A legjobbak
belehaltak ebbe, abba.
Még egy lépés. Gödröt ásni.
aztán behullni. Abba.

ÖNARCKÉP

Vénember avagy kisdíák?
Táskájában minden irka?
Mit kell venni? Felelni fog?

Gondosan papírra írja.

EMLÉKEZŐ

„Mózese volt ő a nagyoknak” –
írta István királyról Tobak.
Én se tudok mondani ma szebbet,
hiába is töpreng a kobak.
Ámde töprengeni lehet mindig.
És rábólínt versemre Tobak.
Igaz, hogy már odatúlról bólínt,
hol nem csikordulnak a fogak.

NÉGYSOROS KÉRDÉS

Tobakul vagy Simorul,
jaj, a kedvem elborul,
vakargatom kobakom,
hol van, hol van Tobakom?

SIRATÓ

Haldoklik Negri.
Mit lehet tenni?

*

Negri nem nyávog,
ássuk a földbe.
Mi lesz ezentúl?
Nincs velem ő se.

*

Kabó vagy Negri?
Várod őt, Isten?
Melyik maradt itt?
Talán egyik sem?

EGY KÉPRŐL

Két öregasszony,
erkély és ablak.
Arcuk nem látni,
ők messze vannak.
Festette: Göndör
Bertalan. Régen.
Állok előttük,
a képet nézem.
Az egyik mintha
nagynéném volna.

„Joli ő” – mondom.
És mintha szólna.
Beszélne hozzám,
nem tudom, mit mond.
Fülelek egyre,
várok egy titkot.
Nem látni arcuk,
jaj, messze vannak.
Két öregasszony,
erkély és ablak.

KÉRDÉS

Várok, várok,
meddig várok?
Szemem alatt
furcsa árok.
Hová mentek
a barátok?
Elment Györe,
Ladányi sincs,
mennyi vers és
jaj, mennyi kincs.
Várok, várok,
meddig várok?
Szemem alatt
furcsa árok.
Hová mentek
a barátok?

PÁSZTOR BÉLÁRA EMLÉKEZVE

*Kérd meg kezem nagykövet,
hogy ne igyak lúgkövet!
Lehessek én is öreg,
öregebb, mint vén kövek.
Majd ha ráncos lesz pofám,
rámvigyorog unokám,
és azt mondja: „Nénike,
figyelj énrám, nézz ide!”
Pásztor Béla verse szól,
Simor-Strausz soraiból.*

ALTATÓ

Sötétedik, setétedik,
aludjunk holnap reggelig,
most éjszaka aludni kell,
szeretkezni már nincs kivel.

RÉSZEG ÉNEK 1

Másnap, másnap
lábak vásznak.

Reszket kéz is,
intek mégis.

Én nem ittam,
így van, így van!

Állok némán,
ülök, nézz rám!

Konyak kettő?
Tizenkettő!

Brandy három.
Szegény párom!

Felmos engem,
újrakezdem.

Mikor? Hát csak
másnap, másnap.

RÉSZEG ÉNEK 2

Hol a zokni?
Csak vihogni!

Hol a nadrág?
Kapták, kapták!

Fejem hol van,
hová dobtam?

Gurul, labda,
rajta, rajta!

Kapd el, kapd el,
álmos bakter!

Jövök érte,
mert megérte!

RÉSZEG ÉNEK 3

Itt a bili,
nézi Vili,

nézi János,
ő se álmos,

nézi Zoltán,
görcs a torkán,

nézi Miska,
tovább inna,

nézi Jankó,
hol a bunkó?

Egy sincs, egy sincs,
igyunk estig!

A MAGÁNYRÓL

A magány
meghülyít

vágjuk le a fület

Fület vagy
a fület
i vagy é
semmiség

Kétféle
mégis egy
Mi az mit
én viszek

Miféle rút teher
mit vállam
ma cipel

Semmiség
semmiség
Nem segít
föld se ég

Versemnek
vége itt
a magány
meghülyít

ELLENVERS

*Fölösleges ember:
Átlépte az élet
Ma itt van és holnap ki tudja mivé lett.*

Azért reggel felkel,
álma nem ér véget,
maga elé bámul, a semmibe réved.

Lesz jövőendő egyszer,
aki él, felébred,
tenni, tenni akar, soha el nem téved.

ÜZENET ÉVÁNAK

Mit mondjak, mit mondjak,
teneked, teneked?

Nem látlak, nem látlak,
szemed is elveszett.

Milyen volt, milyen volt?
Keresem, keresem.

Vagyok, vagy nem vagyok,
nem tudom sohasem.

Mit mondjak, mit mondjak?
Hallgat a tudatom.

Azóta így vagyok.
Veled ezt tudatom.

EMLÉKEZŐ VERS

Éldegélni itt érdekes?
Ó, tarts ki lélek, védekezz!

Nem volt sokkal jobb azelőtt?
Mindig akadt, ki visszalőtt.

Ismétlődik netán a múlt?
Bealkonyult, bealkonyult.

Verset idézni érdemes?
Ó, tarts ki lélek, védekezz!

EMLÉKEZŐ VERS 2

Fayad Jamís, Jamís,
a versed nem hamis!

De bármilyen igaz,
nekem ez se vigasz!

Mert fáj, hogy nem vagy itt,
a nemlét elszakít.

Kinek barátja holt,
azt hiszi, ő se volt.

SZÁLL A SZON

Guillén, Guillén, Nicolás,
énekelt, mint senki más,
hallgatom.

Énekelt, mint senki más,
Guillén, Guillén, Nicolás,
száll a szon.

Oda száll, hol Kuba él,
mindig, mindig visszatér
szárnyalón.

Hallgatja Che és Fidel,
a nép őrájuk figyel,
nincs okom

bánkódni nekem se itt,
nála az győz, ki veszít,
száll a szon.

NEVEK TÁNCA

Dudor
Hunor

Sovány
Jolán

Király
Mihály

Árva
Klára

Bolond
Botond

Táncba
táncba

ENNYI A TÖRTÉNET

Strauszból Simor lettem,

nem tehetek róla.
Versféléket írtam
mindig magyar módra.

Az eredmény, ezt nem
írom ide én ki.
A szívemből kellett
a jambust kitépni.

Ennyi a történet,
nem eshetett másképp.
Így lett énbőlőlem
rímfaragó árnyék.

Vagyok Simor immár,
és András, nem Ármin.
Vicceset ha látok,
örvendezek bármin.

UNATKOZÓ

Állok a gangon.
Rekedt a hangom.

Magamat kérdem:
éltem, nem éltem?

Milyen is voltam,
szebb leszek holtan?

Kérdésre kérdés,
miért félsz, mért félsz?

Nyolcvanegy múltam.
Unom a múltam.

LEMONDÓ RIGMUS

Hová visz
Jehova,

vagy ő is
tétova,

nem tudja,

mit akar,

kissé nagy
a zavar,

a világ
ma ilyen,

ne higgy hát
semmiben!

TABÁK

„Ne késlekedj!” –
mondta nékem,
Jutkát hívom,
elmesélem

ezt az álmot.
Korhol érte.
De szép álom
volt, megérte.

ARS POÉTIKA

Ejnye, bejnye,
újra kezdem,
nem hagynak a
szavak cserben.

Cserfes szavak,
szépek, vígak,
unszolnak, hogy
verset írjak.

Csak igazat,
csak valódit,
mert nem költő,
aki lódít.

VALLOMÁS

Sokat írok,
túl sok, túl sok,
némelyikben
túlzok, túlzok.

Milyen verset
ír a túzok,
magamról pár
bőrt lenyúzok.

Általában
balra húzok,
nem szeretnek
a hazug szók.

KÉRDEZŐ

Még mit mondjak,
még mit mondjak?
Megkérdzem:
vár-e holnap?

És te nem vársz?
Kész a leltár.
Megismétlem:
kész a leltár.

Ennyi voltam,
ennyi voltam.
Hogyan élek
holnap holtan?

HELYREIGAZÍTÁS, LADÁNYIT UTÁNOZVA

Nem a Takarékpénztár
adósa Ön, hanem
Szamuelyé,
Korvin Ottóé.

GYEREKKOR

Bőrüzlet öreg Strausszal.

Ez uncsi, uncsi, uncsi!
Kit látok: egy fiúcskát?
Világgá akar futni,
Paulay Ede utca:
Milyen kedvszegő kis hely!
Úgy érzi, életében
többé semmi se stimmel.
Azután úttörő lesz,
álma felszállt az égig.
Öreg Strausz nem bőrös
és Vasöntödét épít.
Lányokhoz szólni nem mer,
éjjel Kubába vágyik.
Idegesen botorkál
kora este az ágyig.
Gyáva, de versben bátor,
tudja, sorvégre rím kell.
Ady Endrére gondol,
Szabolcskákat nem tisztel.

MACKÓVERS

Hol a mackó,
hova bútt?
Barlangot keres,
odút?

Nem találja,
mit tegyen,
méze sincsen,
mit egyen?

KÉRDÉS

Nem találom, aki voltam,
hajdani énem kilobban,
élek még, vagy alszom holtan?

RÉMÁLMOK KÉRDÉSEKKEL

Aludni! Mi történt, mi történt?
Vessek a sorsnak véget önként?

Aludni! Aludni! Az éjjel
rémít ezernyi rossz neszével.

Egy csattanás. Utána csönd lesz.
Aludni! Vagy semmivé ködlesz?

Rettenet. Aztán semmi, semmi,
Tudod, mivé kellene lenni?

Elmúlni innen gyorsan, tüstént,
Ködként oszolni, tűnni füstként.

Aki nem alszik, forgolódik.
Lobogni és elégni csonkig?

Tegnap álom, régi, régi.
Hajnalig az embert kivégzi?

Aludni! Mi történt, mi történt?
Vessek a sorsnak véget önként?

ÚJ ÓDA

Holnap hova
mész? Sehova!
Semmi lova
cipel tova.

Merre üget
veszett ügyed?
Látsz-e rügyet?
Hall-e füled?

Elég, elég!
Minden elég,
a föld, az ég
már semmiség.

Aztán kinő
fű, férfi, nő,
lesz méz, tető,
lent mennyi kő.

Még meddig élsz,
mosdik a kéz,
nincs semmi vész,
halott a félsz.

Megint terem
a szerelem,
hisz végtelen
az értelem.

Leszek remény,
erő, erény,
bátor, kemény,
minden enyém.

Tedd, amit tudsz,
büszke ritmus,
merész virtus,
kommunizmus.

MAGÁNYVERS

Ákom, bákóm,
hol van Éva,
nem találom,
egyre csak nő
a magányom.
Már magamnak
is hiányzom.

PÉLDAKÉPEK

Tirátok gondol most,
aki ír,
Nicolás,
Attila,
Vlagyimir.

KÉT KÉRDÉS

Hétfő, kedd, szerda, csütörtök,
negyedik napja ücsörgök?

Péntek, szombat, vasárnap,
melyikük lesz vásárnap?

A GYÁVÁK

Ők nem mennek, csak állnak,
mert álldogálni jó,
kikötőbe nem vágyik
velük részeg hajó.

Agyuk megálljt parancsol,
és nem mozdul a láb
előre nem, csak hátra,
még hátrébb legalább,

és így indulnak vissza,
de jó a visszaút,
szívük sohasem érez,
nem sejdít semmi bút.

Ilyenek ők, a gyávák,
kiket beföd a hó,
ők nem mennek, csak állnak,
mert álldogálni jó.

EGY HAL ÁLMA

Elaludni
bizony iszony,
belém hatol
most egy szigony.

EGYETLEN HANG

Egyetlen hang szól
a csönd néma szavából,
egyetlen hangot
hallok reggel, éjjel,
egyetlen hangot
mindig, mindig, mindig.

ALTATÓ

Diófáról hull a dió,
aludni jó, aludni jó.

ÉJSZAKAI KÉRDÉS

Duna, Tisza,
Volga, Néva.
Hová visz a
halál, Éva?

IRIGYSÉG

Rigó rikkant szerelmesen,
irigykedem, irigykedem.

ŐRÓLA

Radnóti, Radnóti,
rímekkel bajlódni
esztelen türelem,
vér száradt füleden.

MAGÁNY-VERS

Őrült cigány hegedül,
egyedül van, egyedül.

TOVÁBB

Bolondul kondul a rím,
sorakoznak szavaim,
eszük vesztett katonák,
egy szót ismernek: tovább!

KAJÁN SZONETT, KÉRDÉSEKKEL

Gonosz esték,
ha a test rest,
az öregség
torzképet fest.

Mi vár holnap?
Van még reggel?
Hívnek holtak?
Lesz, ki felkel?

Alig mászol
ki az ágyból
reggelente.

A fej tiszta.
Vágyol vissza.
Nincs, csak este?

FUTBALLISTA

A labdára gondol mindig,
és belerúg, ahogy illik.

MAGÁNY

Az egyedüllét gyilkolni képes,
aggal és szívvel egyszerre végez.

LEVÉL

„Hoznak kaját?” – kérdezem
tőle, aki nincs jelen.
Tovább él a szerelem.

V E R S , M I K O R E G Y E D Ū L N É Z T E M V É G I G A J É G M E Z Ő K L O V A G J A C Í M Ű F I L M E T

Éva,
nevedre a rímszó
Néva.
Három sor is költemény,
Eisenstein írta, nem én.

MEGINT ÉVÁRÓL

Az álom hozza ide,
mikor nincs itt senki se.

NÉGY SOR A NINCSRŐL

„Vége a napnak” –
mondom magamnak.
Életem ennyi.
Nincs velem senki.

KÉTSOROS

Szükségünk van kendre,
jöjjön, Ady Endre!

MACSKAPANASZ

A gazdánk este kicsit ideges,
Vár minket a hidegebbik szoba.
Ilyenkor hiába miákolunk.
Bent alszik, mi nem mehetünk oda.

*

Reggel az ajtót verjük mérgesen
Mert hiába van nekünk igazunk.
Ezt ő is tudja, ajtót nyit nekünk.
És mi megértjük őt, nem harapunk.

*

Voltaképpen jól elvagyunk vele.
Hiszen tudjuk, kétlábú macska ő.
Szereti Kabót, Negrit szereti.
Ad enni, inni mindig, ez a fő.

*

Hármasban élünk, néha kiabál.
Egy szót ismétél állandóan: „ÜI!”
Nemigen értjük, ezzel mit akar.
Tán azt hiszi, jobb volna egyedül?

ÉJI RÍMEK

Semmi dolgát a halász
unottan szemléli,
hal horogra úgyse kap,
ettől nem kell félni.

Estefelé hazamegy,
morog majd az asszony,
üldögélni ott se jobb,
mint a folyóparton.

Szegény halász csupa frász,
utálja a hálót.
Mit csináljak, ennyi csak,
amit itthon látok.

SIRATÓ

Álmomban itt vagy, Éva, hiányzol,
nagyon hiányzol, nagyon hiányzol!

Üres az ágyad, üres lesz mindig,
erre az ágra senki se illik.

Egyedül élek, egyedül élek,
teutánad sír, zokog a lélek!

HELYZETJELENTÉS, KÉRDÉSSSEL

Köhögni, krákogni,
ennyi most az élet.
Melyik krákogással
ér az élet véget?

EGYEDÜL

Mikor a magány hegedül,
mit ér az élet egyedül?

Remények vára összedül,
mit ér az élet egyedül?

Sivár minden kívül-belül,
mit ér az élet egyedül?

Mikor jó szó alig kerül,
mit ér az élet egyedül?

ESTI KÉTSOROS

Mert az élet olykor nagyon uncsi,
sokkal, sokkal többet ér aludni.

...

Porque vivir es muy aburrido,
mucho mejor quedarte dormido.

TANÁCS

Ne légy csélcsap.
Lesz, ki szétcsap.

FUTBALL-EMLÉK

Hasad csikar,
eszedbe jut
Sándor Csikar.

EMLÉK

Fáj a kobak.
Hol vagy, Tobak?

TIZENKILENCEDIK SZÁZADI SÓHAJ

Ady Endre,
várunk kendre.

Várunk, várunk,
nincsen várunk.

Minket átkoz
Vajda János.

Hívunk egyre,
Ady Endre.

CSÚFOLÓDÓ

Simor,
veled az élet
kitol.

Mikor?
Nem tudod, mit tudsz?
Iszol.

Bizony,
hétfő, kedd, szerda,
iszony.

Szigony,
csütörtök, péntek,
bizony.

Kitol
veled az élet,
Simor.

MIT MONDJAK?

Mit mondjak, mit mondjak?
Vasárnap van holnap.

Vasárnap, vasárnap,
nem pedig vásárnap.

Petit hívom, jó lesz.
De a rímszó: Jólesz.

Aki nincs már, nincs már.
Milyen verset írnál?

Ha volna, ha volna?
Jaj, az élet ronda!

Mit mondjak, mit mondjak?
Vasárnap lesz holnap.

HÁROMSOROS

Borotva
szakállamhoz
goromba.

HOL VAGY?

Hol vagy, hol vagy, hol vagy?
Őriznek a holtak.

Nem engednek hozzám,
vihognak gorombán.

Vihognak, vihognak.
Hol vagy, hol vagy, hol vagy?

SOK A SENKI ITT

Ülök egy padon.
Magam megadom.

De kinek, kinek?
Talán senkinek.

Sok a senki itt.
Utam hova vitt?

Élni, élni még.
Néma a vidék.

VÉGSZÓ

Robinson Crusoé,
az élelem kié?

Ülök egy szigeten,
majmok közt idegen.

Ki vagyok, ki vagyok?
Éjszaka megfagyok.

Se borom, se vizem.
Nincs, ki nekem izen.

NÓTA MÓKA

Akarom, akarom,
fájlalom balkarom,
van rajta kötelék
búra ölég, elég.

De mit ér ez a bú,
félre buta ború,
bár volnék vidorabb,
egyszóval: simorabb.

HOPPON MARADSZ

Csacska macska, nyávogó,
melyikünk lesz a fogó,
hol bújik a kisegér,
ki a lyukba belefér?

Minden lyukba belefér,
ez a fürge kisegér,
csacska macska, nyávogó,
hoppn maradsz, bús fogó!

NÉGYSOROS 1

Az ózonréteg nélkül
a Földön mi sem élnénk.
Ózon, segíts mirajtunk!
Táplálj, ózon-reménység!

NÉGYSOROS 2

Lemegy a Nap nyugaton,
felkel a Nap keleten.
Milyen szép a nyugatom!
Milyen szép a keletem!

NÉGYSOROS 3

Esik az eső, süt a Nap,
megvéd engem egy jó kalap,
szellőcske fű, hajamba kap,
kártyázni kéne, hol a lap?

EMLÉKVERS

Madár, Madár, Madár! –
így csúfoltak engem.
De jó volna megint
kisdiákká lennem.

Boros Feri bácsi
közben magyarázna.
A kezében kréta,
mit ír a táblára?

Ott ülnék a padban,

ahogy ültem régen.
És hinnék, és hinnék
valami mesében.

Meskete, meskete,
hallgatni jó volna!
Miközben kinyílik
a semminek bokra.

Régen volt, régen volt,
okosabb felednem?
Madár, Madár, Madár! –
így csúfoltak engem.

SÍRVERS ILLETVE ÁTOK

Orbán,
nőjjön szemölcs orrán,
Orbán,
dögöljön meg rondán.
Orbán,
pofád legyen ocsmány!

FENYEGETÉS

Mit akar,
mit akar,
maga talán
nem magyar?

Tán zsidó,
tán zsidó,
válaszoljon,
halihó!

Nem felel,
nem felel,
akkor verést
érdemel!

PUSZTULÁS

Hova lett a,
hova lett a
hazaút?

Szél becsukta,
szél becsukta
a kaput.

Leveleket,
leveleket
messze vitt.

Semmi sincsen,
semmi sincsen
odakint.

ROSSZKEDVŰEN

Két macskával élek én,
miákolnom kellene,
mert másképp nem értenek.
Meg is ette a fene!

...

Maula, Kabo, maulla Negri.
Őket etetem, életem ennyi.

...

Őrzöm tudatom, maradék eszem.
És amit főzök, egyedül eszem.

...

Jaj, nekem!
Kedvem konyul,
bealkonyul
életem.

...

Hétfő, kedd, szerda,
csütörtök, péntek,
szombat, vasárnap.
Éljek? Ne éljek?

...

Rossz a kedvem,
de a versem
jó lesz,
és rábólint
Tabák, Csala, Jólesz.

...

De fájdítom kobakom,
mert nincs velem Tobakom.

VERSIKE PETINEK

Hatkor hívlak,
aztán hét lesz,
a mai nap
már nem kétes.

Vacsorázom,
és lefekszem,
szóval minden,
minden rendben.

Neo-ferro,
aztán Concor,
aki alszik,
néha horkol.

Éjszakára
jön a hajnal,
jó ébredni
derűs arccal.

Fölkelni az
ágyból, így ni,
és jókedvű
verset írni.

BŰNBÁNÓ

Macska nyávog,
nem kap enni,
a tányérban
semmi, semmi.

Szegény Negri
nyávog, nyávog,
szeme így szól:
„várok, várok!”

Utálatos,
üres tányér.
Nem is macska,
aki ráér.

Rossz a gazda,
rossz a gazda,

mert macskáit
koplaltatja.

JÁTÉK

Az egyik nap,
mint a másik,
az embernek
kedve vásik.

Keddre szerda,
majd csütörtök,
önmagamra
nyelvet öltök.

Ez a vers most
ennyi, nem több,
mint a réten
egy levert tők.
Vers végére
egy jó rím kell,
ki poéta,
rímmel viccel.

Csótányt irtok,
ez a dolgom,
ha egyedül
vagyok otthon.

OPTIMIZMUS

Tűz sehol sincs,
csak az üszke.
Mégis van, ki
erre büszke.

Mert reméli,
még fellángol.
Kigyúl tőle
közel s távol.

Milyen szép lesz,
milyen szép lesz,
lányok csapnak
fel az éjhez.

Villám csattan,
villám csattan,
gyönyörű szép
pirkadatban.

ÁLOM ÉVÁVAL

Szeretlek, szeretlek, szeretlek!
Ágyamba képzelem a tested.

...

SUEÑO CON ÉVA

Te quiero, digo, te quiero!
A mi cama imagino tu cuerpo.

TOVÁBBÍRT ADY

Mióta ember néz az égre,
vörös csillag volt a reménye.
Ám ma senki se néz az égre,
odalett mindnyájunk reménye.

De
mégse, mégse, mégse, mégse!

TÁRSALGÁS

Boros Ferenc bólogat,
tetszik neki versem.

Aggódik: „Nem írsz sokat?”
Te írsz én helyettem?”

Nem felelek, hallgatok.
Előtte ki ágál?

„Bubus bácsi, itt vagyok!”

Diák nem szószátyár.

VÉGSZÓ

Nyolcvanéves múltam,
integet a múltam.
Bizony,
bizony.

Rég halott barátok,
kiket újra látok.
Igen,
igen!

Hajdani szerelmek,
engem nem szerettek.
De kár,
de kár!

Ki maradt meg? Senki.
Feledni, feledni!
Igaz
vigasz?

Én se voltam vétlen,
mert sokáig éltem.
Sebaj
e baj!

DALOCSKA

Macska nyávog,
kutya ugat.
Keresem
a messzi utat.

Ez a szobám,
ez a párnám.
Éva hol van?
Meddig vár rám?

Én még élek.
Meddig élek?
Belém hálni
jár a lélek.

Keresem a
messzi utat.
Macska nyávog,
kutya ugat.

PÜSPÖKI INTELEM

Rosszra szavaz?
Jöjjön gyónni!
Majd megáldom
magát, Tóni.
Kegyes az Úr,
megfontolni
érdemes, hát
jöjjön gyónni.

A KÖLTŐRŐL

Mikor a költő verset ír,
a bánatára nincsen ír,
jobb szeme sír, bal szeme sír,
azután elnyeli a sír.

Jó poétát kilök a föld,
a férgek közt is újra költ,
ragyog a Nap is odafönt,
majd felhő földre vizet önt.

Örök életű így leszen,
sokáig új babér terem.
Tovább dalol a holt tetem.
Lesz ki meghallja énekem?

Ezt nem tudom, hát hallgatok.
Pedig unsoznak új dalok.
Hát rímeket mondogatok,
állítólag költő vagyok.

És aki költő, verset ír,
hisz bánatára nincsen ír,
jobb szeme sír, bal szeme sír,
azután elnyeli a sír.

ISBN – 978-615-6136-00-8
ISSN – 1216-1861

Felelős kiadó: Z-füzetek Alapítvány
Felelős szerkesztő: Striker Judit

Bado Studio & Print Bt. – 2021
Felelős vezető: Badóné Szebeni Zsuzsanna

Terjeszti a Könyvtárellátó Közhasznú Társaság
